Instanța de fond: judecătoria Orhei, sediul Rezina (judecător: Ivan Parii)
Dosarul nr. 2a-928/2024 (PIGD: 2-24030621-03-2a-16082024)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

DECIZIE

11 februarie 2025 mun. Bălţi
Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii Cristina Prisacari și Svetlana Ghercavii

examinând, *în procedura cererilor cu valoare redusă*, cererea de apel declarată de Rotaru Iustin împotriva hotărîrii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 4 iunie 2024 și împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 4 iunie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. ”Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” împotriva lui Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat şi cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La data de 19 martie 2024, reclamantul Î.S. „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Rotaru Iustin, a activat în funcția de pădurar la Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” subdiviziunea Ocolul Silvic Cuhurești, în baza ordinului de angajare nr. 71-C din 19 august 2020, pînă la data de 19 august 2022, dată la care au încetat raporturile de muncă în baza ordinului nr. 88-C.

Conform Raportului mișcării producției forestiere, care se întocmește lunar de către pădurarul cantonului respectiv, pădurarul Rotaru Iustin avea la evidență contabilă, la sfârșitul lunii iulie a anului 2022, producție forestieră, după cum urmează: stejar III 2,1-3,0m, d>36 m-0,62 m/3; lemn de foc specii tari – 9m/s; lemn de foc specii moi-4 m/s; craci și ramuri – 110 m/s.

În baza Raportului șefului Ocolului Silvic Cuhureşti, Semeniuc Oleg, din 25.07.2023, înregistrat cu nr. 382 la sediul central al întreprinderii, este raportat un neajuns de masă lemnoasă la Cantonul de pază nr. 16 A, în volumele sus numite.

Conform Raportului se constată că neajunsul de masă lemnoasă s-a format în perioada gestionării Cantonului nr. 16A, de către pădurarul Rotaru Iustin.

Din cele relatate de Semeniuc Oleg, în Raport se indică că, la data încetării Contractului Individual de Muncă, dată la care se întocmește actul de predare-primire a Cantonului de pază şi a bunurilor materiale aflate în gestiunea pădurarului titular, Rotaru Iustin a refuzat să se prezinte pentru întocmirea actului de predare-primire.

La momentul transmiterii s-a depistat lipsă a masei lemnoase în volumele sus indicate. Modalitatea de dispariție a masei lemnoase nu este indicată în Raportul șefului de ocol, iar administrația nu o cunoaște.

Suma totală a neajunsului de producție forestieră conform Catalogului de prețuri constituie 16 221,40 lei, sumă care reclamantul o pretinde de a fi încasată de la pârât.

Administrația întreprinderii, la momentul recepționării Raportului șefului de ocol, a emis Dispoziția nr. 5 din 25 iulie 2023 „Cu privire la repararea benevolă a pagubelor produse fondului forestier gestionat de ocolul silvic Cuhureşti".

Tot la 25 iulie 2023, administrația întreprinderii a remis pîrîtului Rotaru Iustin, o cerere prealabilă privind repararea benevolă a prejudiciului material cauzat statului, cerere care a fost ignorată de pârât.

Astfel, Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" în baza raportului șefului ocolului silvic Cuhureşti, Semniuc Oleg din 25 iulie 2023, constată un neajuns de producție forestieră care constituie un prejudiciu material cauzat Statului în valoare de 16 221,40 lei, prejudiciu constatat la data de 25 iulie 2023.

Reclamantul pretinde că acest neajuns a fost format în perioada gestionării ocolului silvic Cuhureşti de către pîrîtul Rotaru Iustin, solicitînd astfel obligarea pârâtului la repararea prejudiciului material cauzat Statului şi întreprinderii.

Or, în timpul gestionării Cantonului de pază nr. 16A de către Rotaru Iustin, ultimul întocmea lunar conform cerințelor silvice, Rapoarte de mișcare a producției forestiere, iar persoanele cu funcții răspundere din cadrul ocolului silvic Cuhureşti în ultimul Raport întocmit, au depistat un neajuns de producție forestieră cu valoarea totală de 16 221,40 lei. Din motive neîntemeiate pârâtul refuză să-şi onoreze benevol obligațiile, motiv din care a reclamantul a considerat necesar a se adresa cu prezenta cerere în instanța de judecată în vederea recuperării prejudiciului cauzat Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca".

Cererea și-a întemeiat-o, de drept, pe prevederile art.art. 327-328 Codul Muncii, art. 2025 Codul civil.

La data de 11 aprilie 2024, Rotaru Iustin a ridicat excepția de tardivitate a acțiunii înaintate, în temeiul art. 186^1 Cod de procedură civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 04 iunie 2024, excepția de tardivitate invocată de pîrîtul Rotaru Iustin, în cadrul examinării cauzei

civile intentată la acțiunea depusă de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” împotriva lui Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat, s-a respins, ca neîntemeiată.

Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 04 iulie 2024, s-a admis cererea înaintată de reprezentantul reclamantului Î.S. „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca”, Rotaru Adrian împotriva lui Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat şi cheltuielilor de judecată.

- S-a încasat de la Rotaru Iustin în beneficiul Î.S. „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca”, prejudiciul material cauzat în mărime de 16 221,40 (șaisprezece mii două sute douăzeci și unu, 40) lei.
- S-a încasat de la Rotaru Iustin, în beneficiul Statului, taxa de stat, în mărime de 586,61 (cinci sute optzeci și șase, 61) lei, de a cărei plată reclamantul a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 28 iunie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Rotaru Iustin a contestat cu apel (nemotivat) hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 04 iunie 2024 și încheierea judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 04 iunie 2024 prin care s-a respins cererea de aplicare a excepției de tardivitate a acțiunii, solicitând admiterea apelului, casarea încheierii și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi soluții prin care cererea de chemare în judecată formulată de Î.S. „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” să fie respinsă (f.d. 63).

La data de 12 noiembrie 2024, Rotaru Iustin prin intermediul avocatului Diana Sanduleac a depus o cerere de apel motivată, pledând în continuare pentru admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 iunie 2024 și a încheierii judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 iunie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată formulată de Î.S. „Întreprinderea pentru silvicultură Soroca” să fie respinsă, ca tardivă și neîntemeiată.

În motivarea cererii de apel, apelantul a menționat că, la înaintarea cererii privind aplicarea excepției a remarcat că cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” este depusă cu încălcarea termenului general de prescripție și urmează să fie respinsă ca tardivă.

Susține apelantul că, din conținutul cerere de chemare în judecată și din anexele acesteia rezultă că motiv de depunere a prezentei cereri este faptul că Rotaru Iustin, fost angajat al Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” și că are o datorie formată ca urmare a cauzării prejudiciului material întreprinderii pe perioada de când activa, în funcție de pădurar, în mărime de 16 221,40 lei.

Astfel, invocând prevederile art. 344 alin. (4) din Codul Muncii, care stabilește termenul de recuperarea prejudiciului cauzat de un an de zile din momentul constatării acestuia, apelantul a menționat că în prezenta cauză a trecut mai mult de un an de la concedierea lui și constatarea prejudiciului, fapt demonstrat prin copia ordinului nr. 88-C din 19 august 2022, unde în afară de faptul că prin acest ordin este menționat că se încetează raportul de muncă cu Rotaru Iustin, la pct.3 mai este menționat că ...Domnul Potorac Andrei, șef al Ocolului Silvic Cuhurești va organiza predarea-primirea sectorului și a bunurilor materiale ce aparțin dlui Rotaru Iustin, către pădurarul vecin prin act de primire-predare semnat de ambele părți. Din raportul datat cu 20 iulie 2023, se menționează că, la momentul transmiterii cantonului Rotaru Iustin a refuzat să fie prezent la transmitere...

Susține apelantul că, în actul de transmitere s-a menționat că, a refuzat să participe la transmitere și s-a depistat neajunsuri de masă lemnoasă, de aici reiese că prejudiciul a fost constatat imediat ducă concedierea sa, care a avut loc la data de 19 august 2022. Respectiv invocă că, chiar în eventualiatea calculării acestui termen din data de 30 august 2022 reiese că, la data depunerii cererii de chemare în judecată, adică la data de 19 martie 2024, acest termen de un an de zile, prevăzut de art. 344 alin. (4) Codul Muncii, era expirat.

Consideră apelantul că în situația creată, este în drept de a solicita respingerea acțiunii în temeiul expirării termenului de prescripție, deoarece a respectat prevederile art. 394 Cod Civil, raportate la prevederile art. 186[1] Cod de procedură civilă.

În ceea ce privește fondul cauzei, la fel, consideră că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, deoarece la materialele cauzei nu se regăsește nici o probă pertinentă și concludentă (acte contabile) prin care s-ar demonstra suma prejudiciului cauzat.

Mai susține apelantul că instanța de fond în hotărârea pronunțată a indicat că nu poate fi invocat termenul de prescripție, deoarece dovada lipsei masei lemnoase este confirmată prin Raportul de inventariere din 25 iulie 2023, fapt cu care apelantul nu este de acord, deoarece acest raport a fost întocmit peste un an de zile de la concedierea sa. Respectiv, nu se cunoaște de când această masă lemnoasă este lipsă, din perioada de activitate a sa sau deja în perioada de activitate a noului pădurar.

Mai mult ca atât, susține apelantul că raportul de inventariere nu poate fi considerat drept o probă, deoarece acesta este un act unilateral și care nu este confirmat prin careva acte contabile.

Ce ține de termenul de prescripție, apelantul Rotaru Iustin a accentuat că acel raport poate fi întocmit și astăzi doar în el este menționat că neajunsurile s-au

depistat la concedierea sa și nu la data întocmirii acelui raport, care teoretic putea fi întocmit și peste 10 ani de la concediere.

Concomitent apelantul susține că, instanța de fond în hotărârea emisă, face referire la răspunderea materială. Susține apelantul că dânsul nu neagă semnarea contractului de răspundere materială, dar menționează că careva prejudicii nu a fost cauzate și chiar dacă au fost cauzate atunci acestea urmau a fi stabilite la momentul concedierii sale (f.d. 85-86).

Actele de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2024, cererea de apel a fost acceptată spre examinare, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiind intentată procedura de apel. S-a expediat intimatului copia apelului. S-a stabilit părților termenul limită pentru prezentarea referințelor cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea /reclamarea probelor în condițiile art. 372 Cod de Procedură Civilă (în atâtea copii câți participanți la proces sunt plus o copie pentru instanță), sub sancțiunea decăderii din acest drept. S-a explicat părților că neprezentarea în termen a înscrisurilor respective nu va împiedica soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar. Concomitent s-a explicat părților dreptul de a recurge la mediere și la încheierea tranzacției de împăcare.

Poziția intimatului:

La data de 04 decembrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, intimatul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” a depus o referință la cererea de apel formulată de Rotaru Iustin prin care a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea hotărîrii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 iunie 2024 și încheierii din aceiași dată.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii și hotărârii instanței de fond, prin prisma argumentelor apelantului expuse în cererea de apel în raport cu normele de drept ce guvernează situația din speță, Colegiul civil consideră că apelul urmează a fi respins cu menținerea actelor judecătorești contestate, emise de instanța de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Instanța de apel constată că Judecătoria Orhei, sediul Rezina a pronunțat dispozitivul hotărârii la 04 iunie 2024 (f.d. 54), în procedura cererilor cu valoare redusă, iar la data de 28 iunie 2024, prin intermediul oficiului poștal (f.d.63-65)

Rotaru Iustin o contestă cu apel (nemotivat). Prin urmare, instanța de apel conchide că apelantul s-a încadrat în termenul legal de contestare.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

Potrivit art. 276^2 Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

La caz, instanța de apel reține că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1033 din data de 21 decembrie 2023, privind cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, salariu mediu pe economie pentru anul 2024 a fost stabilit în cuantum de 13 700,00 lei.

Ținând cont de faptul că valoarea acțiunii nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, Colegiul Civil conchide că instanța de fond în mod justificat, a examinat cauza în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art. 276^3 alin. (1) şi (2) Cod de Procedură Civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.*

Conform prevederilor art. 276^4 alin. (5) Cod de Procedură Civilă *instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel.*

Astfel, instanța de apel a purces la examinarea cererii de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.

Potrivit art. 276^4 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, *hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare.*

Art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărâri atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.*

În conformitate cu prevederile art. 376 alin. (1^1) Cod de procedură civilă, *apelul împotriva hotărîrilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă*.

Urmează a fi reiterat că, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere. Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești şi de a da posibilitatea instanțelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.

Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale şi jurisprudența CtEDO, *instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce aufost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de re spingere a unor probe prezentate de participanţi etc*.

Astfel, prevederile legale enunțate, în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele

esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994§27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997§43).*

Lecturând conținutul hotărârii instanței de fond cît și încheierii contestate, Colegiul civil le consideră legale și întemeiate, ce urmează a fi menținute.

Așadar, din conținutul actelor cauzei, Colegiul Civil a stabilit că, la data de 19 martie 2024, Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Iustin, solicitând repararea prejudiciului material în sumă de 16 221,40 lei, cauzat de acesta în cadrul exercitării funcției de pădurar la Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" la subdiviziunea Ocolului Silvic Cuhurești.

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 20 martie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă. S-a propus pârâtului să prezinte referință și să prezinte probele pe care le consideră necesare (f.d. 36).

La data de 08 aprilie 2024, Rotaru Iustin prin intermediul oficiului poștal, expediază în adresa instanței de fond o cerere privind aplicarea excepției de tardivitate a acțiunii, înaintată în temeiul art. 186^1 Cod de procedură Civilă, solicitând ca cererea de chemare în judecată formulată de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" să fie respinsă, ca tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 04 iunie 2024, excepția de tardivitate a acțiunii invocată de pîrîtul Rotaru Iustin, în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" către Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat, s-a respins, ca neîntemeiată.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 iunie 2024, acțiunea formulată de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" a fost admisă.

- S-a încasat de la Rotaru Iustin în beneficiul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" prejudiciul material cauzat în mărime de 16 221,40 lei.
- S-a încasat de la Rotaru Iustin în beneficiul Statului, taxa de stat, în mărime de 586,61 (cinci sute optzeci și șase, 61) lei, de a cărei plată reclamantul a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu soluțiile adoptate de instanța de fond și anume cu încheierea și hotărîrea menționate, emise ambele la data de 04 iunie 2024, Rotaru Iustin le-a contestat cu apel, solicitând ca instanța de apel să constate tardivitatea acțiunii formulate de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" și s-o respingă din acest motiv ca tardivă sau neîntemeiată.

Colegiul Civil al Curții de Apel Nord consideră că instanța de fond la soluționarea cauzei a stabilit pe deplin circumstanțele care au importantă pentru justa judecare a cauzei în fond, concluziile instanței de judecată cu referire la încadrarea de către reclamant în termenul de prescripție la depunerea acțiunii fiind corecte, rezultate din aplicarea justă a normelor de drept material și din interpretarea corectă a probatoriul legat de acest termen.

Deci, din conținutul actelor cauzei Colegiul Civil a stabilit că, la data de 19 august 2020, între directorul Î.S. „Întreprinderii pentru Silvicultură Soroca" – Gherasimov Roman (în calitatea de angajator) și Rotaru Iustin (în calitate de angajat) a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 16 (f.d. 15-18).

La aceiași dată, 19 august 2020, directorul Î.S. „Întreprinderii pentru Silvicultură Soroca" – Gherasimov Roman, a emis ordinul de angajare nr. 71-C, prin care, Rotaru Iustin a fost angajat în calitate de pădurar la Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" subdiviziunea - Ocolul Silvic Cuhureşti, pe bază de contract, de un an de zile pînă la 19 august 2021 (f.d. 14).

Concomitent cu încheierea contractului individual de muncă, între directorul Î.S. „Întreprinderii pentru Silvicultură Soroca" – Gherasimov Roman (în calitatea sa de angajator) și Rotaru Iustin (în calitate de angajat) a fost încheiat Contractul-Tip de responsabilitate materială individuală deplină (f.d. 19).

Astfel, potrivit pct. 1 al Contractului-Tip de responsabilitate materială individuală deplină, angajatul Rotaru Iustin, care deține funcția de pădurar la Ocolul Silvic Cuhurești își asumă responsabilitatea materială deplină pentru asigurarea integrității valorilor materiale luate în gestiune și se obligă:

a) să aibă o atitudine grijulie față de valorile materiale luate în gestiune și să ia măsuri de prevenire a pagubei;
b) să comunice la timp administrației, unității despre toate circumstanțele care amenință asigurarea integrității valorilor materiale luate în gestiune;
c) să ducă evidența, să întocmească și să prezinte în ordinea stabilită dări de seamă, asupra mărfurilor, altor dări de seamă asupra mișcării și stocurilor de valori materiale luate în gestiune.
d) să participe la inventarierea valorilor materiale luate în gestiune.

În continuare, potrivit pct. 3 din Contractul-Tip de responsabilitate materială individuală deplină, în caz de neasigurare a integrității valorilor materiale din vina lucrătorului, determinarea pagubei ocazionale unității și acoperirea acesteia se efectuează în conformitate cu legislația în vigoare.

Din conținutul actelor cauzei Colegiul Civil a mai stabilit că, la data de 02 decembrie 2021, pădurarului cantonului 16 A al Ocolului Silvic Cuhurești, Rotaru Iustin, i-au fost aduse la cunoștință, contra semnătură Instrucțiunea de funcție a pădurarului din Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" (f.d. 21).

La data de 19 august 2022, în temeiul ordinului nr. 88-C, emis de Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” - Pînzaru Mihail *”Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”*, raporturile de muncă cu Rotaru Iustin au încetat, în temeiul art. 83 și 82 lit. f) din Codul muncii (expirare a termenului contractului individual de muncă încheiat pe durată determinată) (f.d. 24).

Potrivit mențiunilor făcute pe versoul Ordinului nr. 88-C *”Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”*, salariatului Rotaru Iustin i-a fost adus la cunoștință Ordinul la data emiterii lui, 19 august 2022, ultimul refuzînd să-l semneze, fapt confirmat prin semnăturile maistrului Potorac și pădurarilor ocoalelor silvice nr.nr. 16 și 17 Martin și respectiv Guțu (f.d. 24 verso).

Conform Raportului mișcării producției forestiere, pădurarul Rotaru Iustin avea la evidentă contabilă la sfârșitul lunii iulie a anului 2022 producție forestieră, după cum urmează: stejar III 2,1-3,0m, d>36 m-0,62 m/3; lemn de foc specii tari – 9m/s; lemn de foc specii moi-4 m/s; craci și ramuri – 110 m/s. (f.d. 26)

Potrivit actului de predare-primire a Cantonului de pază şi a bunurilor materiale aflate în gestiunea pădurarului titular Rotaru Iustin din 19 august 2022, acesta a refuzat
să se prezinte la întocmirea actului de predare-primire, în legătură cu eliberarea sa din serviciu (f.d 27).

Ulterior, în baza Raportului șefului ocolului silvic Cuhureşti, Semeniuc Oleg, din 25 iulie 2023, înregistrat cu nr. 382 la sediul central al întreprinderii, s-a constatat un neajuns de masă lemnoasă la Cantonul de pază nr. 16 A, în volumele de stejar III 2,1-3,0m, d>36 m-0,62 m/3; lemn de foc specii tari – 9m/s; lemn de foc specii moi-4 m/s; craci și ramuri – 110 m/s. Conform Raportului întocmit, se constată că neajunsul de masă lemnoasă s-a format în perioada gestionării Cantonului nr. 16A, de către pădurarul Rotaru Iustin, fiind totodată înaintată propunerea ca Rotari Iustin să fie anunțat despre lipsa masei lemnoase și să achite prejudiciul cauzat înteprinderii, în caz contrar angajatorul, la caz reclamantul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” urmînd a se adresa cu cerere în instanța de judecată (f.d. 25).

În acest sens, la data de 25 iulie 2023, directorul Interimar al Î.S. „Întreprinderii pentru Silvicultură Soroca” Revenco Serghei a emis Dispoziția nr. 5 „*Cu privire la repararea benevolă a pagubelor produse fondului forestier gestionat de Ocolul Silvic Cuhureşti*” prin care a dispus expedierea în mod repetat, în adresa lui Rotaru Iustin a solicitării privind recuperarea prejudiciului cauzat statului, acordându-i în acest sens termen de o lună, explicîndu-i totodată că, în caz contrar, se va adresa la organele de drept întru recuperarea prejudiciilor cauzate, la

fel explicîndu-i dreptul de a contesta Dispoziția emisă în conformitate cu prevederile art. 355 Codul Muncii (f.d. 28-29).

În baza Dispoziției sus-enunțate, la aceeași dată, de 25 iulie 2023, administrația Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” expediază în adresa lui Rotaru Iustin, o notificare de restituire benevolă, în termen de o lună, a prejudiciului material cauzat în sumă de 16 221,40 lei, explicîndu-i că în caz contrar, Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” își rezervă dreptul de a se adresa organelor competente în vederea recuperării pagubei cauzate statului (f.d. 30-31).

Notificarea a fost recepționată de Rotaru Iustin la data de 01 august 2023, conform semnăturii ultimului aplicată de avizul de recepție (f.d. 32).

La data de 09 noiembrie 2023, Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” expediază în adresa lui Rotaru Iustin o somație prin care-i solicită, în mod repetat, recuperarea prejudiciului material cauzat (restituirea producției forestiere în volumul depistat lipsă sau restituirea sume de 16 221,40 lei, acordând în acest sens, ultimului, un termen de pînă la data de 15 decembrie 2023 (f.d. 33-34).

Somația a fost recepționată de Rotaru Iustin la data de 17 noiembrie 2023, fapt ce rezultă din semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d. 35).

Din considerentul că Rotaru Iustin nu a reacționat la cererile prealabile a Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” și nu a restituit în mod benevol prejudiciul material pretins, la data de 19 martie 2024, Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” se adresează cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Iustin solicitând încasarea prejudiciului material cauzat statului în cuantum de 16 221,40 lei.

La caz, Colegiul Civil atestă prezența unui litigiu ce reiese din raporturile de muncă.

În conformitate cu prevederile art. 354 Codul Muncii, *se consideră litigii individuale de muncă divergenţele dintre salariat şi angajator privind:*

a) încheierea contractului individual de muncă;

b) executarea, modificarea şi suspendarea contractului individual de muncă;

c) încetarea şi nulitatea, parţială sau totală, a contractului individual de muncă;

d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către una din părţile contractului individual de muncă;

e) rezultatele concursului;

f) anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1);

h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

La caz, Colegiul Civil reține, că obiect al prezentului litigiu îl reprezintă încasarea prejudiciului material cauzat de fostul angajat al Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” - Rotaru Iustin în cadrul exercitării funcției de pădurar al Ocolului Silvic Cuhureşti al Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”.

În conformitate cu prevederile art. 327 alin. (1), (2) și (3) Codul Muncii, *partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative. Contractul individual şi/sau cel colectiv de muncă pot specifica răspunderea materială a părţilor. În acest caz, răspunderea materială a angajatorului faţă de salariat nu poate fi mai mică, iar a salariatului faţă de angajator – mai mare decît cea prevăzută de prezentul cod şi de alte acte normative. Încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material şi/sau a celui moral nu presupune eliberarea părţii contractului individual de muncă de repararea prejudiciului prevăzută de prezentul cod şi de alte acte normative*.

În conformitate cu prevederile art. 328 alin. (1) Codul Muncii, *partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel*.

Potrivit prevederilor art. 333 alin. (1), Codul Muncii, *salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.*

Conform art. 337 alin. (1) Codul Muncii, *răspunderea materială deplină a salariatului constă în obligaţia lui de a repara integral prejudiciul material cauzat.*

Salariatul poate fi tras la răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat doar în cazurile prevăzute la art. 338.

În conformitate cu prevederile art. 338 alin. (1) lit. a) Codul Muncii, *salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile cînd: între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri* (art.339).

În temeiul art. 339 din Codul muncii, *contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vârsta de 18 ani și care deține o funcție sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise. Nomenclatorul funcțiilor și*

lucrărilor menționate la alin.(1), precum și contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.

În conformitate cu anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, ***Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină:*** pentru neasigurarea integrității valorilor transmise, aceste pot fi încheiate și cu „Șefii, alți conducători de depozite, magazii (puncte, secții), lombarduri, camere de păstrare, alte unități și subdiviziuni de păstrare, prelucrare, vânzare (livrare), transportare a valorilor, adjuncții lor, șefii de gospodărie, intendenții clădirilor și altor edificii, magazionerii; asistentele medicale superioare ale unităților de ocrotire a sănătății, agenții de achiziție și/sau aprovizionare, expeditorii responsabili de transportare, șoferii de autoturisme și camionete, de mașini de mare tonaj și autobuze, care efectuează transportarea valorilor și alți salariați care efectuează păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea valorilor".

În conformitate cu prevederile art. 341 din Codul Muncii, *Mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidentă contabilă.*

În contextul normelor legale sus indicate, în condițiile în care părțile în proces s-au aflat în relații de serviciu, cu salariatul Rotaru Iustin a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină, ceea ce denotă că ultimul este persoana responsabilă de repararea prejudiciului cauzat.

Instanța de apel consideră necesar de a reitera că, răspunderea materială deplină a salariatului reprezintă o formă distinctă de răspundere juridică, care impune obligația salariatului de a repara în condițiile legii, prejudiciul cauzat angajatorului, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale stabilite prin contractului individual de muncă, sau prin contract colectiv.

Totodată, încetarea raporturilor de muncă cu salariatul nu împiedică angajatorul de a solicita repararea de către angajat a prejudiciului material cauzat, însă în scopul păstrării unei stabilități în raporturile juridice de muncă, legislatorul a instituit prescripția de un an de zile în care angajatorul poate solicita repararea prejudiciului material cauzat de angajator. Astfel, în cazurile în care se solicită încasarea prejudiciului material cauzat de salariat, un moment importat reprezintă data de la care a angajatorul a constatat cauzarea prejudiciului de către angajat.

În conformitate cu art. 359 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *încheierile emise în primă instanţă nu pot fi atacate cu apel decît o dată cu hotărîrea, cu excepţia încheierilor care pot fi atacate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile specificate la art.423. Apelul declarat împotriva hotărîrii se consideră declarat şi împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după*

pronunţarea hotărîrii şi dacă atacarea încheierii nu se menţionează în cererea de apel.

În conformitate cu prevederile art. 186[1] alin. (1) și (5) Cod de procedură civilă, *cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Dacă se dispune repunerea în termen şi/sau excepţia de tardivitate se respinge, instanţa de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul şi continuă examinarea cauzei.*

Raportând conținutul normelor legale citate mai sus, prin prisma situației din speța dată, Colegiul Civil consideră ca fiind întemeiată soluția instanței de fond privind respingerea excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de Rotaru Iustin, pe motivul că termenul de prescripție prevăzut de art. 344 alin. (4) Codul Muncii, începe să curgă din data de 25 iulie 2023 dată când a fost constatat neajunsul masei lemnoase și nu din data concedierii pîrîtului/apelant 19 august 2022, or după cum rezultă din conținutul actelor cauzei, angajatorul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” a aflat despre cauzarea de către fostul său salariat Rotaru Iustin a prejudiciului material, anume la data de 25 iulie 2023, cînd s-a depistat lipsa de masă lemnoasă la Cantonul de pază nr. 16 A, în volumele de stejar III 2,1-3,0m, d>36 m-0,62 m/3; lemn de foc specii tari – 9m/s; lemn de foc specii moi-4 m/s; craci și ramuri – 110 m/s.

Prin urmare, argumentele apelantului/pârât Rotaru Iustin expuse atât în cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, formulată în prima instanță, precum și în cererea de apel precum că, termenul de adresare în instanța de judecată urmează a fi calculat din data de 19 august 2022, dată când a fost emis ordinul de concediere, instanța de apel îl apreciază critic, or prevederile art. 334 alin. (4) Codul Muncii, indică în mod expres data de la care începe să curgă termenul de prescripție în vederea adresării în instanța de judecată cu solicitarea de recuperare a prejudiciului material cauzat.

Concomitent, Colegiul Civil va remarca că, într-adevăr raportul de muncă cu Rotaru Iustin, a încetat în baza ordinului nr. 88-C din 19 august 2022, în temeiul art. 83 și 82 lit. f) din Codul muncii (expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată), însă după cum rezultă din materialele cauzei, Rotaru Iustin a refuzat întocmirea actului de predare-primire a cantonului nr. 16 A, deși anterior la semnarea Contractului-Tip de responsabilitate materială individuală

deplină, Rotaru Iustin și-a asumat obligația de a participa la inventarierea valorilor materiale luate în gestiune, (pct. 1, lit. d) din Contract). Mai mult ca atât, din actul de primire-predare din 19 august 2022 (f.d. 27) anexat la materialele cauzei, nu este descrisă masa lemnoasă identificată a fi lipsă (indicată în cererea de chemare în judecată și în actul de inventariere), dar masa lemnoasă existentă la momentul întocmirii actului predării-primirii. Prin urmare, Colegiul Civil preia poziția instanței de fond precum că, reclamantul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" la data concedierii aplantului nu cunoștea faptul că salariatul a prejudiciat întreprinderea și care este suma prejudiciului material cauzat, faptul dat devenindu-i cunoscut reclamantului abia la data de 25 iulie 2023.

În continuare, instanța va reitera că, în conformitate cu prevederile art. 341 alin. (1) Codul muncii, *mărimea prejudiciului material cauzat angajatorului se determină conform pierderilor reale, calculate în baza datelor de evidentă contabilă.*

Conform Raportului întocmit de Șeful ocolului silvic Cuhureşti, Semeniuc Oleg la data de 25 iulie 2023, înregistrat cu nr. 382 la sediul central al întreprinderii, s-a depistat un neajuns de masă lemnoasă la Cantonul de pază nr. 16 A, în volumele de: stejar III 2,1-3,0m, d>36 m-0,62 m/3; lemn de foc specii tari – 9m/s; lemn de foc specii moi-4 m/s; craci și ramuri – 110 m/s. Conform raportului dat, neajunsul de masă lemnoasă s-a format în perioada gestionării Cantonului nr. 16A, de către pădurarul Rotaru Iustin (f.d. 25).

Din conținutul actelor cauzei s-a stabilit că neajunsurile de producție forestieră menționate ca fiind lipsă în Raportul Șefului ocolului silvic Cuhureşti, Semeniuc Oleg, au fost calculate conform Catalogului de prețuri și constituie suma de 16 221,40 lei.

Pe cale de consecință, Colegiul Civil conchide ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de a dispune încasarea din contul lui Rotaru Iustin în beneficiul Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" prejudiciul material în sumă de 16 221,40 lei, or, după cum s-a constatat, neajunsul de masă lemnoasă, constatat la data de 25 iulie 023, a fost admis în perioada de gestionare a Cantonului Silvic Cuhurești, de către pădurarul Rotaru Iustin, care potrivit Contractului-Tip de responsabilitate materială individuală, avea în obligația sa aibă o atitudine grijulie față de valorile materiale luate în gestiune și să ia măsuri de prevenire a pagubei (pct. 1 lit. a) din contract).

Având în vedere că toate argumentele și afirmațiile invocate de apelant în cererea de apel, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței, sub toate aspectele fiind examinate de prima instanță.

Mai mult, CEDO reține că, ***deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns***

detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

În consecință, Colegiul reține că instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și legea procedurală, fiind astfel constatată legalitatea hotărârii în partea contestată.

Totodată, este important de remarcat faptul că apelantul, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca" a fost admisă integral, prin urmare se constată a fi justificată și încasarea de la Rotaru Iustin în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 586,61 lei, or, conform art. 89 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată*.

Ținând cont de cele expuse mai sus, Colegiul Civil va respinge cererea de apel formulată de Rotaru Iustin și va menține încheierea și hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina, ambele din data de 04 iunie 2024.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 276^4 alin. (4) și (5), 385 lit. a) Cod de Procedură Civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

DECIDE:

Se respinge apelul declarat de Rotaru Iustin împotriva hotărîrii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 4 iunie 2024 și împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 4 iunie 2024.

Se menține hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 4 iunie 2024 și încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 4 iunie 2024, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Î.S. "Întreprinderea pentru silvicultură Soroca" împotriva lui Rotaru Iustin privind repararea prejudiciului material cauzat şi cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător, Radu Holban

Judecătorii: Cristina Prisacari

Svetlana Ghercavii